
MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

NR. 1 MARS 2021 ÅRG. 81

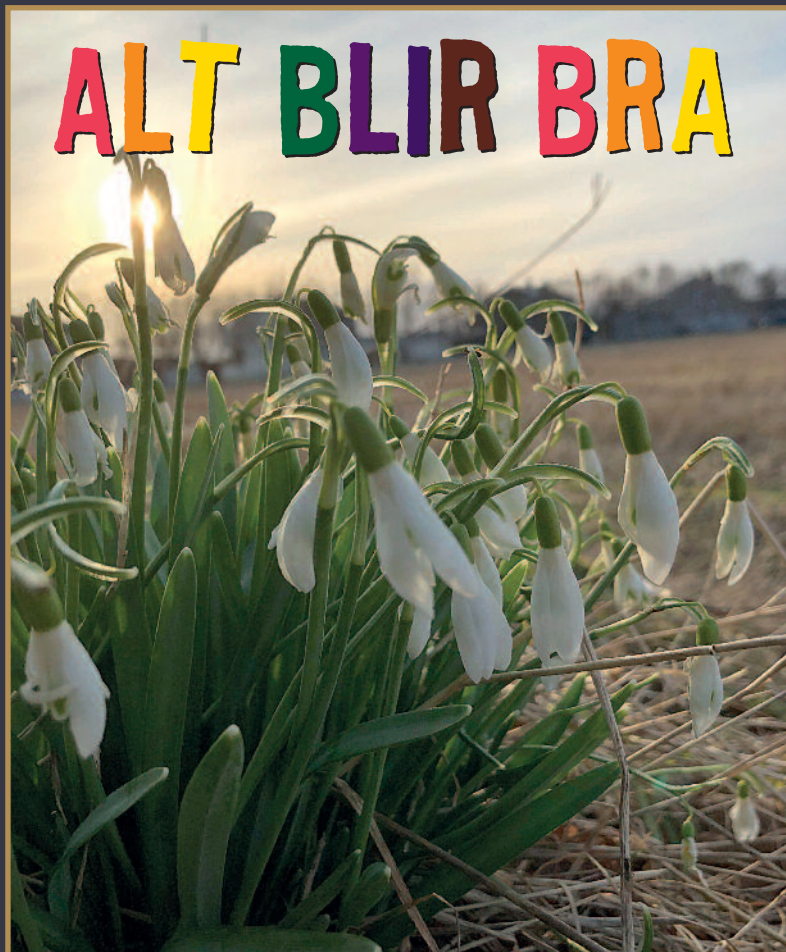

FOTO: KARIN STØRSETH

No skin det sol e høgste Svealiå.
No bli det vår, det kjenne e so vel
De sǿng så tongt kring alle dalasiå
å synnåvinn han kjem å gjer me sel.

Frå Vårsǿg av Hans Hyldbakk - skrevet i april 1945

Åtti år etter overfallet på Norge 9. april, overfalles Norge og hele verden av en pandemi. Slik sett er det andre gang i nyere tid at hele landets befolkning trykkes ned av en overmakt som ingen uten videre kan fri seg fra. Byrden med nedstenging, påbud, forbud og restriksjoner rammer svært mange både på psykisk og fysisk helse og på økonomi. Nå har det gått ett år. Og det tar på. For Norges vedkommende varte okkupasjonen i 5 år. Nedtryktheten og håpløsheten var for mange stor. Juni 1941 satt min mor, Oddrun, i huset nederst i Sjøgata og skrev enkle vers om håp, håp for fred i verden og fred for Norge. Det hun skrev var selvsagt kun til «innvortes» bruk. Det er mulig hun viste det til min far, men det vet jeg ikke. I et vers skriver hun: *Men dagen kommer atter med sol over landet. Med Guds hjelp, så tror vi ikke annet. Norge skal igjen atter blomstre og oppstå. Vi vil holde ut. Et fritt folk vi blive må!* Hennes håp var så tydelig og klart knyttet til at Gud ville hjelpe til i elendigheten! Alle har en oppfatning av Gud. Videst sett spenner det fra å nekte for at Gud finnes til et inderlig og sterkt personlig forhold til Gud. Til tross for denne oppfattheten, er det sjelden å høre at vi i det hverdagslige snakker sammen om dette temaet. I vår kristne kirke er forholdet til Gud sterkt knyttet til HÅP. Det kristne håp gjelder både livet her på jorden og håpet om et evig liv. I gudstjenesten ber vi alltid for kirken og for verden med håp om Guds hjelp og veiledning fra kirkens Herre. Det er håpet som er en av bærebjelkene i alle bønner til Gud. En kirke uten håp er som hus bygget på sandgrunn. Men kirken må også ha vilje til å gå mot et felles mål i håpets tegn. Det andre verset i Eyvind Skeies dikt, «Visst skal våren komme», handler om både håpet og viljen:

Så møt med trass den overmakt
som bryter livet ned.
Følg din lengsel mot en dag
med rettferd og med fred

Våren kommer! Se den store
frihetsdagen gry:
Alt det gamle byttes ut.
Snart blir verden ny!

Oddbjørn Ingebrigtsen

Redaksjonen ønsker dere alle en god og velsignet vår fylt av håp og glede!

FRA KIRKEKONTORET

Vår, lys, håp. Vi er inne i en flott årstid. Våren er ikke helt her ennå, men den kommer. Lyset er ikke helt døgnet rundt, men det blir det. Håpet er her – hele året. Både med og uten korona.

I kirkene i Bjugn og Ørland menigheter har vi jobbet hardt for å gi gode og meningsfylte tilbud på en smittevennlig måte. Utegudstjenester med bålpanner, flyndrekasting på sjøen, nattverd og vel-signelse. Åpne kirker med lystenning og stille stunder eller orgelmusikk. Jeg ønsker å uttrykke takknemlighet til både prestene og stabene i begge soknene. Dere har gjort en forskjell i en krevende tid. Dere gir håp!

Smittevernreglene endrer seg i takt med endringen i smittesituasjon både nasjonalt og lokalt. I skrivende stund har vi fått nye retningslinjer for kirkene. Reglene med fastmonterte seter har nå blitt endret til å hete fast tilviste plasser. Det kan være opp til 100 personer i en kirke, MEN det kommer an på størrelsen på rommet. I vårt område har vi ingen kirker med plass til så mange. De skal være 2 meter mellom hver kohort (person, familie eller lignende). Selv om det ikke er plass til like mange i kirkene våre, så er vi takknemlige for at det nå kan være flere enn ti personer ved kirkelige handlinger. Vi må fortsatt registrere alle fremmøtte for evt smittesporing.

Vi er en kirke som ønsker å være til stede, og som i så stor grad som mulig er til stede i folk sin hverdag. Dessverre har vi ikke mulighet til å ha åpne konto-

AV INNHOLDET:

Med gull i strupen.....	s.	4–5
Påskeandakt	s.	6–7
Nytt fra Menighetsrådet	s.	12–13
Trosopplæring	s.	16–17
Hjem og kirke	s.	18
Konfirmanter	s.	21
Prosesjonskorset.....	s.	24–25

rer ennå. Det betyr ikke at vi ikke kan møte mennesker som ønsker det. Både prest og diakon møter gjerne folk, men det må avtales. Ta gjerne kontakt på telefon!

Sokneprest Daniela har nå fast kontortid på kirkekontoret på Landbrukets hus i Meieriveien 9 hver tirsdag og torsdag. Ta kontakt på telefon, så er det mulig å møtes.

Kirkevergen

Åpningstider telefon kirkekontoret
tirsdag, torsdag og fredag kl 10-14.

Søndag 13. juni blir vår kjære Larisa vigslet til diakon. Sted og tidspunkt blir annonsert.

Med gull i strupen og omsorg i hjertet

Klokker i Ørland kirke Irja Helen Hammern Døsvik

Menigheten har for lengst blitt kjent med den nye klokkeren Irja Hammern Døsvik. De aller fleste kjenner fra før hennes vakre stemme som vokalist og sangsolist. Vi har som tradisjon her i menighetsbladet å trykke intervju med nye medarbeidere. Det var derfor på høy tid at det ble en kaffeprat med Irja.

Fra løsarbeider til klokker

Å bli klokker begynte med at Irja tok på seg noen oppgaver på kirkekontoret. Det var flere små og større arbeidsoppgaver der, som de andre ansatte ikke hadde arbeidstid nok til å rekke over. Ei helg i 2018 ble bruk for vikar for klokkeren og Irja ble spurt om hun kunne tenke seg å gjøre dette for denne ene helga. Etter det var hun fast vikar fra august dette året.

Akkurat den første helga var det tre dåp og full kirke. Irja sier at for henne ble dette en kjempefin opplevelse. Hun følte at det å være i kirka den dagen ga henne en ro som hun med glede tenker tilbake på. Så ble klokkerstillingen ledig. Det var ikke vanskelig å bestemme seg. Så var Irja klokker i Ørland kirke fra 1. april 2019.

Bandvokalisten

Irja vokste opp i Sørfjorden i gamle Stjørna kommune, som den yngste av ni søsken. Faren arbeidet i steinbruddet i Fiksdal og mora arbeidet som hjemmehjelp. På fritida fant alle i familien mye trivsel med å dra ut på sjøen i båt. Det ble mye fiskemat av slike turer.

Det var mye sang og sangglede i heimen. Som 13-åring ble Irja med i sitt første band som vokalist i «Black Magic» i Rissa. Dette var et tenåringsband, men etter ei stund gikk veien til et mer voksent band «The Great Lake Band». På 80-tallet ble det ofte arrangert talentkonkurranser på Skansen i Trondheim. Det var selv sagt en opplevelse for en tenåring å delta her. Både hun og venninnene, som fulgte henne til byen, var så unge at det var bare Irja, som deltaker, som slapp inn på Skansen, som var en restaurant med et litt slitt rykte. Venninnene måtte vente ute, mens Irja var inne og framførte sitt innøvde sangnummer. Etter hvert ble det han-

delsskole og vokalistoppdrag i «Atlantis» som var kjent for å ha den styggeste bandbussen, ifølge Irja. Nå måtte øving og bandopptreden kombineres med barn og arbeid på Prix på Opphaug, hvor Irja med tida ble leder. Det var et stort ansvar, men hun kastet seg over de mange arbeidsoppgavene med stort pågangsmot, også når Uthaug Handelssamlag skulle administreres fra Prixen.

Å være klokker i Ørland kirke

I norsk kirkehistorie har klokker-tittelen vært brukt helt siden middelalderen. Opprinnelig var det klokkeren som ringte med kirkeklokkene, derav betegnelsen. Da halte og dro klokkeren i tauene når det skulle ringes. Det kunne ofte være et tungt arbeid. I katolsk tid ble det ringt flere ganger hver dag. Klokkeren utfører ringingen i dag også, men nå er det bare å trykke på fjernkontrollen for å sette i gang maskineriet. Klokkeren hadde også fra gammelt av oppgaver med hensyn til belysning, salmer, renhold og annet tilsyn. Noen av disse oppgavene er fortsatt klokkeroppgaver.

Ørland kirke er et sted og et rom hvor mennesker kommer i både høytid, i sorg og i glede. Det er Irja som møter brude-

par, dåpsfamilie og de sørgende når begravelsen eller bisettelsen finner sted. Irja sier at hun trives med alt dette. Det å møte mennesker og bry seg om dem, synes hun er fin og stor oppgave. Det er for henne det som gir klokkerarbeidet motivasjon og glede.

Det å være klokker under pandemien byr på spesielle utfordringer. Å følge opp smitteverntiltak, setter klare begrensninger på hvordan menigheten skal opptre i kirkerommet. Irja er sterkt opptatt av at de som kommer, skal oppleve at de er velkomne og føle seg ivaretatt, pandemi til tross. Irja har også vært med på å ta initiativ til åpen kirke hvor folk kan komme for å tenne lys og eventuelt snakke med noen, hvis de har behov for det. Irja er opptatt at det er noen der for dem som kommer. Å være til stede for andre mennesker er en stor og viktig oppgave.

Det er vanlig å spørre om det er noe som oppleves som vanskelig eller utfordrende i jobben. På det spørsmålet svarer Irja at hun kun har positive opplevelser som klokker i Ørland kirke! Vi ønsker Irja lykke til med denne viktige oppgaven i menigheten vår!

Oddbjørn Ingebrigtsen

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

Påskeandakten

Olav Fykse Tveit
Preses og biskop for Nidaros prosti

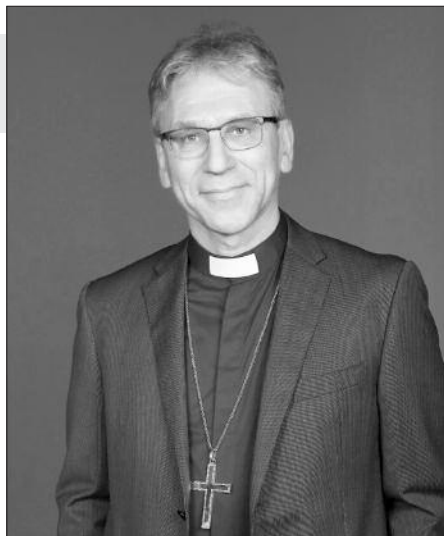
Bak stengte dører?

I fjor var kyrkjedørene stengte i heile påska, kanskje for første gongen i kyrkja si historie i Noreg. Ikkje ein gong i krigens dagar var det slik.

Det er når ein ikkje lenger har det ein elles tek for gitt, at ein legg merke til kor viktig det er:

*«I dag står flaggstangen naken
blant Eidsvoll's grønnende trær.
Men nettopp i denne timen
vet vi hva frihet er».*

Slik las Nordahl Grieg frå NRKs radiostasjon i Tromsø 17. mai 1940. Vi kjenner dramatikken i orda hans frå ulike opplevingar det siste året. Vi har hatt mange eksempel på at vi brått ikkje har det vi har teke for gitt, og kjenner no på kva det tyder for oss. No er det ein skjult fiende som trugar helse og liv. Det er ikkje heilt den same dramatikken som for 80 år sidan, men likevel noko som får oss til å halda opp med det som elles hadde vore heilt naturleg: Helse på kjente og ukjente i handa, møte menneske både heime og ute, klemme på barn og barnebarn, vera i ei forsamling med mange menneske, gå på skulen, arbeidsplassen, bussen, toget, fotballbanen – og vi kunne fortsette. Og alt dette gjer vi av frykt for helse og liv, for andre og for oss sjølve.

No skal vi feire påske, ikkje berre ha påske i kalenderen. I år ser det ut til at det er under nye vilkår. Så vi planlegg påskefeiring - i kyrkjene – men med eit lite atterhald om kva som måtte bli naudsynt ifall det vert lokale smitteutbrot.

Den kristne kyrkja vart til i ein situasjon prega av drama og frykt. Ei av historiene frå påskeevangeliet handlar endå til om stengte dører. Det er ganske forståeleg det som vert fortald i Johannes-evangeliet kapittel 20, vers 19-23. Disiplane gøynde seg og stengde døra bakom seg fordi dei var redde. Dei hadde gode grunnar til å stenge døra. Dei såg kva som hende med Jesus, dei kunne frykte det same for sin eigen del. Det hadde vorte ny uro i Jerusalem av ryktene om at han ikkje lenger var i grava.

Men ikkje ein gong deira frykt kunne stenge Jesus, som hadde stått opp, ute

og hindra han i å møte dei som var i livet: Fylte av frykt, stengt inne i sin eigen redsel. Jesus kom likevel, Jesus kom heilt inn til dei. Han kom ikkje med latterleg-gjering av at dei var redde. Han kom heller ikkje med hevn over dei som hadde både forlatt han og fornekta han. Han kom ikkje ein gong med kritikk.

Han kom med eit anna budskap: «*Fred vere med dykk!*»

Dette vart på eit vis den første kristne gudstenesta, som eit møte mellom den oppstandne Jesus Kristus og menneske som samlar seg fordi dei følgjer han – eller har følgd han. Så sender han dei ut. For at dei skal dele det dette møtet med den oppstandne hadde gitt dei. Slik har det halde fram, heilt til oss og vår tid: Nokon har halde ryktet om den oppstandne Jesus Kristus levande og skapt møteplassar mellom oss og han.

Slik har våre gudstenester vorte til. Slik er dei framleis noko som er meir enn oss sjølve og våre kjensler av frykt eller kva det måtte vere som fyller oss. Men dei er også eit møte der vi kan vere oss sjølve, ja, der vi ikkje kan vere noko anna enn oss sjølve. For det er slik den oppstandne kan møte oss. Og sette mot i oss. Og sende oss ut for å leve og dele det Gud har gitt oss.

Vi treng desse møtene. Med den oppstandne – og med kvarandre. Difor håpar eg inderleg at vi kan få feira gudstenester i kyrkjene denne påska. Skulle ikkje det gå, minner påskeevangeliet oss om at Jesus når inn til oss der vi er – likevel. I så fall treng vi endå meir eit ord om fred.

God påske!

ØRLAND MENIGHET

**Yrjarsgt. 9 - 2. etg, Brekstad
Postboks 43, 7159 Bjugn**

Telefon 72 51 95 60

kirkekontor@orland.kommune.no

www.kirken.no/orland

Daniela Štrbková - sokneprest	405 66 598
Stefan Štrbka, organist	925 23 887
Larisa M. Ross Sagranden, diakonararb.	905 21 235
Eva Mari Bratland, menighetsforvalter	938 80 613
Tina Rødde Paulsen, menighetspedagog	413 35 187
Irja Helen Hammern Døsvik, klokker	930 30 164
Mona Fremstad, renholder	909 63 045
Ole Jonny Grande, kirketjener	906 56 789
Geir Ketil Aannø, kirketjener	952 33 177
Cathrine Skaget, kirketj. Storfosna	906 79 672
Karl Rædergård, men.råd.leder	951 41 942
Karen Lervik Stai, kirkeverge	938 91 841

Bønne- og stillerom ved Ørland flystasjon

Ved Ørland flystasjon er det to bønne- og stillerom. Disse rommene er sentralt plassert i to av de nye mannskapskaserne på basen, som ble bygd for noen år tilbake i regi av Forsvarsbygg.

Hvordan ser et bønne- og stillerom ut?

Bønne og stillerommet er et helt enkelt rom på 12,5m². Det er sparsommelig innredet med kun to stoler, et bord og et skap. I skapet er det blant annet religiøse bøker, bøker i filosofi, og bønneteppe for å nevne noe. Ved inngangen til rommet er det en vask hvor eksempelvis den muslimsk troende kan vaske seg før bønnen. På veggene skal det i utgangspunktet ikke være noe pynt, men en soldat har over skapet hengt opp en liten plakaten med teksten «Put God first and you'll never be last». (Norsk: «Sett Gud først, så blir du aldri sist»). Et vindu slipper inn dagslyset i rommet, men det er også mulig å trekke for gardinene.

Hvem er bønne- og stillerommet for?

Det er ikke innredet for «de spesielle», «de andre», «de religiøse», men «for alle». I et humant perspektiv har alle en tro eller et livssyn. Det gjelder også for soldaten. Her må man være bevisst på at soldaten kommer fra alle deler av landet. Han eller hun har sin oppvekst fra mindre og større tettsteder eller byer, og bærer med seg tradisjoner fra sitt eget hjemsted. Soldaten representerer dermed et visst mangfold innen tro og livssyn, som kan variere fra det ene soldatinntaket til det andre.

Hvordan bruke bønne- og stillerommet?

Rommet kan innredes slik man selv ønsker det. Ved å ta frem bønneteppe fra skapet kan en muslim be. Eller man kan ta frem Bibelen, lese i den og be. Andre kan ta frem en bok om livsfilosofi og lese i den. Man kan også kun sitte der og være stille.

Hvilken betydning kan et bønne- og stillerommet ha?

Forsvaret og Ørland flystasjon forplikter til å ivareta soldaten sin tro og sitt livssyn. Ved basen er det «Forsvarets tros - og livssynskorps» (FTLK) som har ansvar for dette, det som engang var Feltprestkorpset. Alle ansatte i dette korpset forplikter seg til å forvaltet dette mangfoldet enten man er prest, livssynshumanist eller imam.

Kasernen er soldaten sitt hjem i første-gangstjenesten. Det er her hverdagslivet leves. Derfor er også bønne- og stillerommet akkurat her midt i hjemmet til soldaten. Dermed gis det mulighet for at man kan ha utøvelse av tro og livssyn i sin egen soldathverdag. Her er hensikten at soldaten skal få utrykke eget fromhetsliv, uavhengig av tilknytning i et trossamfunn eller en livssynsorganisasjon.

Hvorfor er bønne- og stillerom viktig i den militære kulturen?

Forsvaret utdanner unge kvinner og menn til å bli soldater. For en militær institusjon er det i utgangspunktet ikke vesentlig hva soldatene tror på. Men at soldaten sin tro eller sitt livssyn er vesentlig i soldatlivet.

Tro og livssyn er som nevnt en del av livet. I den militære kulturen har dette aspektet betydning i både liv og død. I seg selv har det verdi, ikke minst når krisen er der. Dette rommet er også viktig når livet butter imot og soldaten ønsker stillhet.

Til høsten innvies det nye stasjonskapellet i tidligere Hårberg skole. I tilknytning til

stasjonskapellet etableres også et «Rom for tro og livssyn». Men det vil jeg orientere menighetsbladets lesere om ved en senere anledning.

Stasjonsprest Sverre Stai

DIAKONI - Vårt felles ansvar

Diakoni er for mange fremdeles et fremmed ord, eller i alle fall et ord som de ikke har noen relasjon til. Som kirke er vårt diakonale oppdrag å vise nestekjærlighet i ord og handling, rettet mot både mennesker og skaperverket. Vi har alle et ansvar for at alle skal trives, at ingen blir mobbet, trakassert eller ekskludert, uansett rase, kjønn eller trostilørighet. Vi har alle ansvar for å vise kjærlighet og omtanke.

Den enkleste reaksjonen når du blir skuffet, såret og lei deg er å gjøre vondt tilbake i en eller annen form. Dette endrer seg ikke når vi blir voksne, men voksne kan derimot reflektere over handling og gjøre et valg som hjelper flere fremover.

Vi trenger et lyttende øre for å komme fram til de beste handlingene. Denne avgjørende samtalen kan noen ganger være samtalen med naboen over en kopp te. Samtalen enhver kunne ha gjort, men ikke alle tørr. Denne samtalen kan være

en viktig hverdagslig diakonal handling. Vi er alle elsket av Gud. Han kaller oss til å elske hverandre. Vi kan stille et øre til disposisjon for hverandre. Det betyr ikke at vi trenger å være enig i alt.

Vi trenger alle en bekreftelse og en aksept for å være til. Noen får det naturlig gjennom sin nærmeste familie, gjennom skole eller jobben. I koronatiden har det blitt mindre kontakt mellom mennesker. Det er ofte vanskelig å møte blikket til hverandre over Internett. Det blikket som for mange kan gi bekreftelse og trygghet.

Med dette oppfordrer vi i Diakoniforbundet alle til å bli med på det diakonale oppdraget: Ta en tur innom en nabo, si hei og tilby ditt lyttende øre.

Det Norske Diakonforbund, Nidaros Stift

Ann Heidi Buvarp er leder av Bjugn frivilligsentral og har nettopp flyttet til Ørland kommune og Ørland menighet fra Nærøy.

Min salmefavoritt

Ann Heidi Buvarp

Det ble plutselig vanskelig å velge, men jeg må holde meg til den første salmen som dukket opp når du spurte. Det var «Ikke en spurv til jorden».

Jeg hørte denne første gang sunget i en begravelse til en kjær gammel bekjent. En barnløs gammel dame som hadde levd et tilbaketrukket liv. Salmen passet så fint i den begravelsen.

Min gode venn og prest Jan Korssjøen sang den med Ivar Skippervolds melodi, den har jeg ikke funnet igjen på nett, men Rune Larsen har også en fin versjon som finnes på div musikkdelingstjenester. Salmen beskriver godt livet sånn som det er, at det ikke bare består av solskinnsdager, da er det ekstra godt å ha troen.

Ikke en spurv til jorden

Tekst Ingeborg Prytz Fougner 1948 - Melodier Sigurd Lunde 1973 og Ivar Skippervold

Ikke en spurv til jorden
uten at Gud det vet.

Ikke en sjel mot døden
uten hans kjærlighet!

Ikke en blomst er visnet,
ikke en tåre falt

uten at Gud vet om det,
han som er over alt.

Tro det når stormen herjer
bladløse vintertrær!

Tro det når brenning bryter
over de nakne skjær!

Tro det når ubeskyttet
midt i en kamp du står.

Tro det når helt alene
du med en smerte går.

Tro det når noe brister
uten å vokse frem.

Tro det når noen mister
det som var alt for dem!

Tro det når håp går under
uten å reise seg:

Ikke en spurv til jorden!
Det er et ord til deg

Menighetsblad

for

Ørland

Nr. 3-4

Mars - April 1971

31. årg.

Reparasjoner av kirken

Når dette leses, har riksantikvaren med flere vært på Ørland. Det som riksantikvaren i første rekke skal ta stilling til, er om det nye gulvet skal legges i stein eller tre. Både menighetsråd og kommune har gått inn for steingulv, så vi får bare håpe.

Et spørsmål som nok mange interesserer seg for, er gravingen etter fru Inger til Austrått. Der er litt ulike syn på dette, og her kan jeg bare gi uttrykk for mitt eget. En er av den mening at gravingen etter fru Inger ikke er det viktigste vi har å gjøre. Disse utgiftene kommer i tillegg til reparasjonskostnadene. Både gulv, eksteriør og delvis interiøret er slik at grundige reparasjoner er helt nødvendig nå. Dessuten vil gravingen etter fru Inger etter all sannsynlighet å dømme forlenge arbeidene. En ser det som det langt viktigste å få fortsette menighetsarbeidet uten avbrudd av unødig karakter.

Mens kirken er stengt vil Misjonshuset bli interimskirke, Uthaug bedehus og Misjonshuset vil benyttes annenhver gang. Kirkens benker passer meget godt inn i Uthaug bedehus, likedan alteret.

Når det gjelder orgleet, er det avsatt en del midler til reparasjoner på det. Men det viser seg at dette arbeidet blir atskillig mer omfattende enn først ventet. Når anbudene er inne og orgelkomiteen har gitt sin uttalelse, vil vi komme tilbake til dette her i bladet.

Ellers vil vi snakke litt med riksantikvaren om kirkens alterbilde, som er og blir galt. Motivet er ikke bibelsk, og viser til en situasjon som overholde ikke finnes, nemlig de 3 kvinner som gråter over Jesu legeme. Bildet heter jo også «Begråtelsen over Jesu legeme». Det bibelske budskapet er at da kvinnen kom til graven, fant de den tom. Og enhver annen fremstilling er og blir gal, og det er ikke noen god tanke at alle fremtidige generasjoner skal møte, når de kommer inn i kirken, en altertavle som avleder tanken fra det riktige bibelske budskapet om Jesu oppstandelse og den tomme grav.

Nytt fra Menighetsrådet

Håp for 2021 - som alle andre i samfunnet må også vi i menighetsrådet forholde oss til de smittevernregler som til enhver tid gjelder. På det viset avsluttet vi 2020 og startet vi 2021 med digitale menighetsrådsmøter. Digitale- og teamsmøter har for mange av oss blitt en naturlig del av hverdagen. Vi ser at det fungerer godt og vi får avholdt de planlagte møtene og fattet vedtak på de sakene som dukker opp. Men NÅ gleder vi oss veldig til, og håper snart å få avholdt fysiske møter igjen – det er noe med det å få være sammen, snakke sammen om løst og fast over en god kopp kaffe både før og etter møtet.

Den tradisjonelle julemessen den 5. desember ble på grunn av Covid-19 avlyst og i den anledning ble det søkt smittevernsansvarlig i kommunen om å arrangere en forenklet julemesse med kun salg av julekaker. Mange flittige hender startet bakeproduksjonen og forenklet julemesse ble holdt på Landbrukets hus. Det var en trivelig dag som var godt besøkt.

Da julemessa ikke ble avholdt som normalt, vil dette ha betydning på årets budsjett. I den anledning er det åpent for å gi en gave til menighetens julemesse på konto 4290.05.08594 eller vipps 136864.

De tradisjonelle julegudstjenestene på julaften ble erstattet med høytidsstunder. Til sammen var det fire i Ørland kirke, en i Storfosna kirke og en på helsesentret. Hver høytidsstund varte i 45 minutter og juleevangeliet ble lest, Ørland barna og ungdomskorps spilte og til slutt sang vi «Deilig er jorden».

Det ble laget hefter i stedet for program som inkluderte tekster fra bibelen, bilder og symboler, linker til youtube, menighetens webside, salmer og andre videoopptak fra Ørland og Storfosna kirke. Dette ble fine stunder for omtrent 300 besøkende.

I skrivende stund har vi kun lov til å være 10 stk på gudstjenester. På dette viset har vi blitt nødt til å tenke alternativt og startet 2021 med friluftsgudstjeneste ved Austrått-

stranda. Heldigvis var sognepresten vår, Daniela bedre enn Yr til å melde været. Hun lovet pent vær og det ble det. Det var god stemning rundt bålpanna. I tillegg har vi hatt åpen kirke for musikk og lystenning med uteservering av kaffe og kakao.

Annonsinntektene er viktig inntektskilde for menighetsbladet. Takk til alle som har fast annonse her. I og med at disse prisene ikke har vært indeksregulert de siste årene, ble det vedtatt å justere opp noe fra 2021. Det ble utformet et brev til annonsører med info om prisjustering. I tillegg ble det sendt et brev til nye annonsører med tilbud om annonseplass. Vi fikk noen nye, men har fortsatt plass til flere.

*Eva Mari Bratland
Menighetsforvalter*

Andakt

Mona Helen Fremstad

Turn me around - omvendelsen

Å vende om betyr å snu, du må snu for du har gått feil vei eller kjørt feil vei. Det er ikke så enkelt å finne fram når vi er på en ukjent plass og når vi er usikre på veien videre. Da kan kart eller GPS være et greit hjelpemiddel. Omvendelse betyr også å finne en ny kurs i livet, legge fra seg det gamle for å prøve noe helt nytt. Vi kan være på vei utfor et stup. Det er jo kritisk. Vi kommer ikke videre i livet fordi vi er i ferd med å gi opp, og det kan virkelig se mørkt ut.

Da er det vi kan vende om og se til Jesus. Da kan vi legge alt over på han som ser vår sorg og vår nød. Vende om til han som er veien, sannheten og livet.

Så bær da frukt som svarer til omvendelsen. Matteus 3,8. En rik og god omvendelse gir godt med frukter. For alt som er godt og positivt sprer seg videre fra menneske til menneske. Å snu helt rundt er å se sine feil og mangler, eller å si unnskyld til andre når vi har gjort eller sagt noe som ble helt feil.

Jesus snu oss helt rundt mot deg så vi kan være tro mot deg. Så vi kan gjøre det som er rett mot oss selv og mot andre! Snu deg rundt og se hva livet har å by på! Vend om til Jesus Kristus og se hvor rik du er. Det er ingen skam å snu. Jesus! Turn me around !

«Hvert blad som tiden vender»

HISTORISKE LINJER

Tre ukers venting i sin sorte kiste

Takket være framsynte lærere og aktive elever på Storfosna skole ble det tidlig på 1990-tallet samlet inn rundt 400 stedsnavn på og rundt Storfosna.

Arbeidet med å kartfeste og registrere disse pågår nå for fullt. I tillegg er vi også på jakt etter historia bak de gamle navnene. Feks Gullikstøa – ei lita vik rett øst for Munken – der ferga passerer på sine turer til og fra Garten, Leksa og Værnes.

Vi kommer nærmere Gullik i en artikkel som Birger Ree (1886-1935) sendte inn til Adresseavisen 30. mai 1918 med tittelen «Storfosen kapel». Ree jobbet som agronom på Storfosen Gods i de dager hvor kapellet «- omsider ble overtatt av kommunen». Det var brødrene Børge & Ingvar Pettersen som eide Godset i perioden 1909-1915, etterfulgt av Arne Christensen i tiden 1915-33. Brødrene Pettersen huskes for sauehold i stor stil; det nevnes opptil 1.000 sauer på det meste. Arne Christensen gjennomførte brødrenes foreliggende planer om å etablere A/S Storfosen Gods. Vi ser at historien gjentar seg: Dagens eier er Storfosen Gods AS.

Birger Rees artikkel kom oss i hende da vi jobbet med jubileumsberetningen «Storfosna kirke 100 år 1913-2013». Det var min farmor Jørgine Grande Stranden

(1886-1963) som i sin tid klippet den ut og la den i sine gjemmer. I artikkelen omtaler han behovet for egen kirke og kirkegård på Storfosna, og den lange prosessen med å finansiere, oppføre og ferdigstille kapellet. «I alle disse hundre- daa har de kirkelige handlinger måttet utføres ved hovedkirken i Ørland sogn. Sjøveien dit er vei ikke saa overvættets lang just, men stormene lægger tungt inn fra havet. Mangen en haard tørn er tat i sjøsprøit for folk som hadde behov for kirkens velsignelse, det være sig for første eller siste gang.»

Så kommer Gulliks skjebne på banen: «En liten vik inde i Fosenheia bærer navnet Gullikstøen. Gammelt folk vet endnu at berette at derinde laa gamle Gullik hele 3 uker i sin sorte kiste og ventet paa bør for at kunne komme i jorden paa kristelig vis. Nu er det slut med slikt. Nu kan sydvesten ligge aldrig saa tung over øen – Gullik behøver ikke vente på bør mer til sin sidste reis.»

Vi dukker ned i Ørlandsboka bind I på leting etter Gullik og ender opp på småbruket «Halsen» gnr 160 bnr 17 på Storfosna (side 141) hvor Isabell Skaget og Steffen Høøen residerer i dag. Inge Rian skriver: «Gullik Persen nevnes i folketellinga 1801 som husmann i Halsen. Født ca 1775 og gift 07.09.1800

med Petronella Jørgensdatter født 1779, trulig datter av Jørgen Henriksen på Skaget. De fikk 5 barn. Plassen fødte i 1823 4 storfe og 6 småfe og sådde 4 tønner korn. Gullik døde 1. mars 1825. Petronella døde 30. september 1867. Hun fungerte som jordmor.»

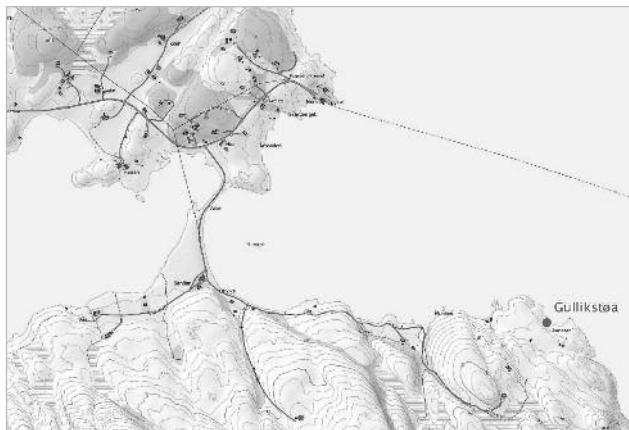
Vi ser at Gullik døde 1. mars – i hardeste vinterstrida. Det passer med artikkelen til Birger Ree. Regner vi oss tilbake fra artikkelen ble skrevet i 1918 til Gullik døde i 1825, har det gått 93 år. Det burde være innenfor den muntlige tradisjonen som «gammelt folk endnu vet at berette». Slik kan en kombinere ulike kilder og bruke kvalifisert gjetning på resten. Gulliks sønn Petter ble husmann på Skagehaugen. Petters datter Jørgine ble mor til min farfar Bernt på Skålvika. Slik går tråden.

Jakten på gamle stedsnavn og kunnskap om egen lokalhistorie er interessante hobbyer som fenger mange og gir forankring i eget lokalmiljø. Tilgang til de ulike kildene via data åpner skattekistene for «vanlige folk» på

en helt annen måte enn tidligere. Nå er nettopp folketellinga fra 1920 frigitt. Der finner vi foreldrene våre og de som var godt voksne da vi vokste opp på 1950- og 60-tallet.

Birger Ree avslutter artikkelen sin med å vise til sannheten i de gamle ord om enighet og styrke når det jobbes for å oppnå felles mål for et samfunn. Det være seg kirke og kirkegård i 1913 eller tunnel og fastlandsforbindelse i 2021. «Nu lyser resultatet alle imøte i form av en vakker liten hvitmalt kirke – alle fosningers (og kråkvågingers) stolthet og kjæreste eie.» Vi er glade i kirka vår!

Bernt Jørgen Stranden

Hovedlotteriet Ørland Menighet

Hovedlotteriet 2020 gikk som normalt, alle vinnere er kontaktet og gevinster avhentet.

Vi takker alle som har bidratt, både gevinstgivere og loddkjøpere!

Trosopplæring

Da har vi kommet til det første menighetsblad for 2021. Mye ble litt annerledes enn det jeg hadde håpet på. Nedstenging og store begrensninger i antall som kunne komme til kirken, og hva jeg som menighetspedagog har hatt mulighet til å gjennomføre. For å være helt ærlig, kjenner jeg at nå må denne pandemien roe seg! Det er det selvfølgelig ikke jeg som bestemmer, men jeg savner å kunne gjennomføre trosopplæringstiltak som planlagt. Jeg skjønner at vi må forholde oss til retningslinjer og smittevern for det er viktig, men det er også lov å innrømme at en kan bli litt lei.

Jeg ønsker å planlegge slik at barn og unge kan komme i kirken på de tiltakene som vi som menighet har å tilby, men jeg ser også at jeg må tenke annerledes og gjennomføre på andre måter. Det kan også bli nyttig. Det tvinger meg til å tenke nytt. Da åpnes også nye dører til å endre på fastsatt program.

Tårnagent

Tårnagenthelg ble annerledes, men 3. trinnselever fikk invitasjon i posten med oppfordring om å følge med på hjemmesiden den 2. februar, for da ble en egen film laget for årets tårnagenter lagt ut. Filmen ble publisert på menighetens nettside. Tårnagenter hadde mulighet til å se filmen samt løse ett oppdrag. De fikk også mulighet til å komme til kirken å besøke tårnet. Noen tok turen og de fikk bok og agentbevis. Siden tårnagentbesøket landet på 6.

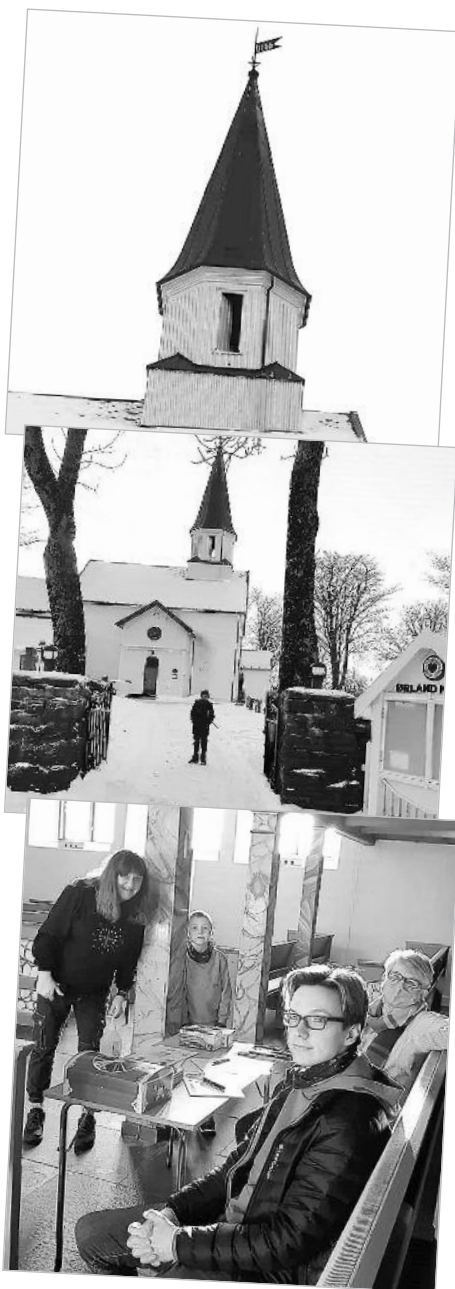
februar, samefolkets nasjonaldag, ble det også laget et hefte med sang og noen oppgaver som agentene kunne ta med seg hjem. Filmen kan sees på https://youtu.be/T_1jPryOFaw

Besøk fra Fagerenget Montessoriskole

Fagerenget Montessoriskole var på tur til Brekstad og ville gjerne besøke Ørland kirke. Det var en utrolig flott gjeng å få besøk av. De kom 50 elever sammen med sine lærere. Organist Stefan og jeg tok imot. Vi hadde en flott stund i kirken. De fikk høre litt om hva vi i Den norske kirke tror på, samt litt historikk om Ørland kirke. Jeg spurte elevene om hvor mange kirker og kapeller vi har i Ørland kommune og det kom mange ulike svar. 1000 til sammen var ett av svarene, og jeg måtte nok berette at så mange hadde vi ikke. Vet du som leser hvor mange kirker/kapell vi har i Ørland kommune? Da er utfordringen gitt.

Jeg ønsker dere alle en velsignet god påskefeiring og håper å se dere på de ulike arrangementene som vil finne sted. Følg med på menighetens hjemmeside www.kirken.no/orland og på vår side på Facebook. Vår organist Stefan Strbka har lagt ut sin egen komposisjon til salme 108. <https://www.facebook.com/357238987726741/videos/263215028518085>

Med vennlig hilsener fra
Tina Marie Rødde Paulsen
Menighetspedagog

HJEM OG KIRKE

DØPTE

22.11.2020 - Ørland kirke
Johannes Wilhelm Hegge

28.11.2020 - Ørland stasjonskapell
Elvida Meland Sunde

24.01.2021 - Ørland kirke
Oliver Lyngstad Aune

GRAVFERD/BISETTELSE

01.12.2020 - Ørland kirke
Arnfinn Johan Berg f. 1939
Helge Arve Hvitsand f. 1971

10.12.2020 – Storfosna kirke
Ulf Kyrre Petersen f. 1965

11.12.2020 - Ørland kirke
Elbjørg Hvitsand f. 1924
Vidar Myhre f. 1957

GRAVFERD/BISETTELSE

05.01.2021 - Ørland kirke
Oddleiv Rømo f. 1923

07.01.2021 - Ørland kirke
Ingar Johannes Skjelvik f. 1936

14.01.2021 - Ørland kirke
Målfrid Johanne Reitan f. 1939

29.01.2021 - Storfosna kirke
Bjørg Stranden f. 1929

05.02.2021 - Ørland kirke
Torbjørn Bakken f. 1947
Gully Sem f. 1933

09.02.2021 - Ørland kirke
Arve Hovde f. 1948

BJUGN MENIGHETSHUS

Utleie

Huset kan leies til minnesamvær, selskap, kurs og møter. Passer til små og store grupper. Ta kontakt med kirkekontoret tlf. 938 80 613

To sider med kaffe og sokneprest

Jeg drakk mye kaffe da jeg skulle skrive dette.

Jeg må si at det var en stor utfordring å skrive om HÅP.

Det er temaet til dette første årets menighetsblad.

Og ja, vi trenger noen ord om HÅP.

Så jeg tenker: Hva er HÅP egentlig?

Hva betyr det å ha et håp?

Hva er det vi håper på?

Dette ordet finnes mange ganger i Bibelen, og vi hørte det i flere forskjellige sammenhenger.

Men jeg vil bare plukke noen vers.

Det finnes i Jobs bok:

For et tre finnes håp:

Blir det felt, vokser det opp igjen, det skal ikke mangle friske skudd.

Om røttene i jorden blir gamle

og stubben morkner i støvet,

så spirer det igjen ved eimen av vann, setter skudd som et nyplantet tre.

Håpet om en ny begynnelse.

Det merker vi mest på denne tida når naturen begynner å våkne og blomstre igjen.

Av og til tenker vi at når noen trær eller blomster dør, kommer de ikke igjen mer. Men de kommer likevel.

Av og til er det det samme med mennes-

ker. Vi er slitne, vi tror ikke at vi kan fortsette, vi tror at dette er slutten. Og vi har forskjellige grunner til å tenke slik. Alder? Sykdom? Ikke nok krefter? Følelse av at livet er meningsløst... ? Hva slår deg ned?

Men det finnes håp om at vi kan få nye krefter, at vårt liv har mening, at alder er ikke noe som kan begrense oss, og sykdom blir ikke til evighet, at vi kan begynne på nytt, selv om det ser helt håpløst ut. Vi har et håp.

Men et håp må ha en grunn. Et Håp er ikke noe abstrakt. Vårt Håp er bygget på erfaringer.

Fra en annen vinkel:

Det verste som man kan oppleve er å miste håp, å bli slått ned igjen og igjen...

Man håper at man vinner i lotto ... venter ... og det kommer ikke.

Man håper at man blir frisk ... venter ... men sykdommen kommer tilbake igjen og igjen.

Man håper at man blir elsket ... men at den, som vi elsker, ikke alltid vil ha oss.

Ja, vi kan også ha dårlige opplevelser med «HÅP».

Håp skulle være noe positivt, ikke sant?

Et håp må ha en god grunn.

Grunn som ikke forsvinner, men noe

som vi kan stole på.

Og det finnes ikke så mange ting som står fast.

Regler i naturen?

Min mann, min kone, mine venner?

Noe mer?

Dette er to sider med sokneprest. Dere kan forvente at jeg sier også noe om GUD, ikke sant?

GUD for meg er NOEN jeg kan stole på. EVIG, uten endring. Den samme i går i dag og til evighet.

NOEN vi kan bygge vårt håp på.

Uansett hva som skjer i verden. I samfunnet. I familien. I vårt liv – Gud er fortsatt allmektig og kjærlig. Gud har gode tanker om oss.

Det gir oss et håp som ikke forsvinner, som gir oss krefter for å gå videre dag etter dag.

Jeg ønsker dere alle en Riktig God Påske!

Daniela

Takk for minnegaver

Hjertelig takk for minnegavene etter

Eldbjørg Hvitsand

Oddleiv Rømo

Ingar Johannes Skjelvik

Målfrid Johanne Reitan

Ørland Sykehjem

*Avd. Indigo, avd. Blå og ansatte
v/avd. Blå*

Hjertelig takk

Ørland Blomsterfond vil takke
for gaver gitt i forbindelse med
begravelsene til:

Johan Arnfinn Berg

Helge Arve Hvitsand

Storfosna Blomsterfond vil takke
for gaver gitt i forbindelse med
begravelsene til:

Frida Kristine Halvorsen

Ulf Kyrre Petersen

Bjørg Rædergård Stranden

Konfirmanter 2021

STORFOSNA KIRKE

Søndag 25. april kl. 10:30

Nikola Konstancja Mankiewicz

ØRLAND KIRKE

Lørdag 1. mai kl. 11:00

Elisabet Hulsund Pettersen

Frida Overland

Malin Vik

David Tewodros Stai

Emil Dahl Uthus

Rasmus Solbue Warnes

Fiama Queiroz Skogstad

Jesper Grønsletten Værnes

Malin Sagmyr

Vetle Christiansen

Søndag 2. mai kl. 11:00

Jenny Elise Bærøy Kotte

Kristian Dyrendahl

Lone Fredagsvik-Rørvik

Marcus Buelo Valvik

Isak Rødsjø

Lørdag 8. mai kl. 11:00

Casper Restad Pettersen

Marit Anderssen Ervik

Casper Berg Breivik

Mari Tettli Sylten

Pernille Revdal

Stina Moen Sletten

Amanda Valvik Meisingset

Karen Rønning

Lørdag 8. mai kl. 13:0

Hedda Strøm Gundhus

Eline Seierstad Nilsen

Johanna Leding Ringstad

Sondre Haugen

Tonje Marie Johansen

Sigmund Austeng Rønsholm

Silja Buhagen

Søndag 9. mai kl. 11:00

Gard Hoel Fuglerud

Dennis Aleksander

Johansen Haugseth

Sofie Kalvå

Joakim Haugen Berg

Signe Estelle Braseth Liasjø

RÆDERGÅRD

ENTREPRENØR AS

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS

7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

www.comfort.no

**ØRLAND
SPAREBANK**

– en bank du kjenner

Telefon 72 52 30 40

www.orland-sparebank.no

Din lokale strømleverandør

Tlf 72 52 04 20

www.fosenkraft.no

FOSEN TANNHELSE

Yrjartun - Yrjars gt. 29, Brekstad

Telefon 948 57 728

E-post info@fosen-tannhelse.com

www.fosen-tannhelse.com

BREKSTAD HÅRSENTER

Telefon 72 52 42 10

RESTAURANT

Melissa

BREKSTAD

TELEFON
72 52 13 10

**HVITSAND
ENTREPRENØR**

Telefon 915 43 977

EXTRA
BREKSTAD

Diakonen deler

I Guds bilde

Alt har sin tid.

En tid for
langsomhet,
krype
langsomt som en larve,
sakte, stille.

Tekst av Ragnhild Bakke Waale og Berit Westad

Overgangen fra vinter til vår kan sammenlignes med hvordan en liten larve blir til sommerfugl. Vinteren er på mange måter en stille årstid. Hvor dagslyset hviler, mens mørket og natten rår. En tid hvor alt går litt langsommere og hvor man roer ned, og kanskje er mer inne enn før.

I hvertfall om du er et «inndyr» slik som meg.

I det vinteren forsvinner, og våren kommer krypende, nyter man kanskje de siste vinterdagene og snø, samtidig som man gleder seg til lyse, lengre og forhåpentligvis varmere dager. Og så er våren her, med frodigere farger, liv og forhåpentligvis mer lyst.

En tid for
ettertenksomhet,
være
praktfull, som en puppe,
hvile, vokse.

En tid for forvandling,
springe ut,
skjønn som en sommerfugl,
frodig, fargerik.

Skapt, signert
i Guds bilde.
Velsignet, vakkert.

Alt har sin tid.
Muligheten
ligger i din tid.

Håpet om varmere, bedre, friskere tider roper til oss alle når det sovende plantelivet våkner og vårblomstene titter frem. Når solen endelig varmer, og ikke bare stråler, i alt fuglelivet som kvitre høyere enn før, når fuglene som fløy sørover returnerer. Da kan «inndyret» krabbe ut av hulen og nyte naturens underverk.

Hvis du ønsker noen å snakke med, så er du hjertelig velkommen til å ta kontakt. Jeg tar gjerne en kaffe, går en tur med deg, tar en samtale på telefon, kommer på besøk, eller tar en prat via sosiale medier.

Larisa Margrethe Ross Sagranden

Prosesjonskorset i Ørland kirke - tenkningen bak

I løpet av den tiden Ørland kirke har stått på Viklem, har mange dramatiske endringer skjedd. Kirken har vært utsatt for brann og uvær ved flere anledninger. Ved hver katastrofe er interiør og tavler blitt ødelagt og tapt for ettertiden. Da biskop Eiler Hagegrup visiterte Ørland i 1740 beskrev han kirkens indre ganske inngående. Han skriver blant annet at alteret er utsmykket med et lite alterskap fra katolsk tid og at inne i kirken finnes både gravminner i gulvet og minnetavler på veggene. Men etter at biskopen var her i 1740, har to branner herjet kirken. Ørland kirke har altså rommet mange særegenheter som i dag er borte.

Nye skatter i Ørland kirke

Fra tid til annen har det imidlertid hendt at nye skatter har funnet sin vei inn i vårt gudshus. I 1920-21 laget domkirkekunstneren Gabriel Kielland korvinduer, det runde glassmaleriet og alterbildet til kirken.

Og så ... høsten 2020 overrakte gullsmed og kunstner Atle Reilo sitt prosesjonskors som gave til Ørland kirke; en begivenhet som jeg som sokneprest i Ørland gjennom mange år, ikke nøler med å nevne i samme åndedrett som utsmykningen av alterpartiet og østveggen som skjedde 100 år tidligere.

Hva betyr korset?

Et prosesjonskors er - som ordet sier - et kors som bæres i kirkelige opptog - i prosesjoner. Hensikten er å løfte opp det mest sentrale symbolet i kristendommen, Jesu kors. Hans død på korset blir sett på

som selve soningshandlingen som gjenoppretter forholdet mellom Gud og mennesket.

Noen mener at et slikt kors egentlig burde være tomt, fordi det da gir et klarere uttrykk for Jesu seier over døden. Men når den korsfestede bæres i menighetens forsamling eller ute på gater og streder, minnes vi det store offer Jesus gjorde for verden. Korset blir et uttrykk for det Gud gir til mennesket, noe som er det unike budskapet i kristendommen.

Impulser fra sør - tro gjennom vandringer

I store deler av den kristne kirkefamilien har prosesjonskors vært brukt ved mange anledninger, ute og inne, gjennom flere hundre år. Den protestantiske kirke så fra begynnelsen på 1500-tallet på opptog og korsbæring som en avsporing fra det sentrale i kristendommen (jfr. også billedstorminger). Men prosesjonskors kom mer og mer i bruk i Den norske kirke utover på 1980-2000-tallet. Fra omkring 1960 og de kommende 20 årene, gjorde det økende økumeniske arbeidet (kontakt mellom trossamfunn på verdensbasis) at vi i Den norske kirke fikk impulser fra Sør-Europa, fra Afrika og fra Latin-Amerika. Dette er steder der tro i større grad enn hos oss, uttrykkes gjennom bilder og handlinger. Vår protestantiske tradisjon legger mer vekt på at tro uttrykkes gjennom ord, lytting og individuell fromhet (som f. eks. bønn).

Etter hvert har vi i vår kirke lært at tro også har en kroppslig, visuell og fysisk

side, der vandringen i seg selv er et bilde på livet fra vugge til grav, fra jord til himmel. I Ørland menighet har vi de siste årene gjort erfaringer med ulike vandringer og spill, enten det har vært knyttet til pilegrimsvandringer til Austråttborgen om sommeren, korsvandring og påskespill om våren eller nyttårsspill med barn og familier på veien til Egypt (Jesus som flykning, Matt. 2.).

Ferdastaven

Det nye prosesjonskorset i Ørland kirke er satt på en krum, naturlig pilegrimsstav - en ferdastav. Korset har to sider - der kunstnerens symbolbruk trekker frem og peker på fortellinger og tenkning i både det gamle og det nye testamentet. Her finner vi urhavet og regnbuen, vi finner henspillinger til storm på Genesaret-sjøen, vi finner mennesker lenket til ufrihet, vi finner broen mellom himmel og jord, skapt av Jesus og vi ser torneblader, pelikansen og et tannhjul som henspiller på Guds inngripen i denne verden. Ringen på selve kors-festet er fylt med symboler som lammet, XR (Kristus), fisken og flere andre.

Løft blikket

Med denne symbolrikdommen kan korset fungere som utgangspunkt både for samtaler og undervisning. Et prosesjonskors skal hjelpe oss til å løfte blikket mot det som skjer i vår kirke. Hver gudstjeneste og hver søndag er en påminnelse om hva Jesus gjorde til vår frelse. Han er kommet, i flg. Matt. 20, for «å gi sitt liv som løsepenge for mange», tydeliggjort ved mynten som er montert på staven.

Og med kobberelementene som ligger sentralt i oppbyggingen av det nye prosesjonskorset, så blir vi minnet om Israelfolkets opplevelse i ørkenen da Moses satte en kobberslange på en stang, slik at hver den som ser på den, berger livet. (4. Mos. 21, 8-9). En dramatisk historie som Jesus bruker i samtalen med den jødiske rådsherren Nikodemus som ikke kan forstå hvordan noen kan bli født på ny. Det er da Jesus svarer: «Likesom Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik skal også Menneskesønnen løftes opp». Og Jesus konkluderer: «For så høyt har Gud elsket verden at han gav sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.» (Joh. 3,16)

På denne måten, og på mange andre måter lyser gudsordene og budskapet mot oss fra det korset som nå er reist i vår kirke.

Korset hører Herren til

Ordet kirke kommer av et gresk ord - kyriake - som betyr «det som hører Herren til». I vår kirke står nå et kors som hører Herren til, det hører menighetene til. Det er ikke kunstnerens kors, det er ikke prestens kors, men det inngår i huset på Viklem, der alt som er i det, hører Herren til.

Korset er godkjent av Nidaros biskop, Herborg Finnset, i brev av 4. april 2018, der biskopen skriver: «Korset har symboler knyttet til både det gamle og det nye testamentet, og er preget både av enkelhet og kompleksitet. På avstand er uttrykket enkelt og brukt som prosesjonskors er det korset som fremtrer. På nært hold ... er det svært symbolrikt med mange små og store detaljer.» Og biskopen konkluderer med at med dette korset - sitat - «vil Ørland kirke berikes med et særegent, symbolrikt og vakkert smykke».

Arbeidet med korset startet omkring 2010 etter initiativ fra kunstneren. Prosessen har vært lang og jeg har som sokneprest fått delta med ideer, og jeg har fått være med på å utdype og peke på bibelfortellingene som symbolene viser til. Korset går fargemessig og stilmessig godt inn i kirkerommet. Vi takker kunstneren Atle Reilo for prosesjonskorset han velvillig har gitt til Ørland kirke.

Etter arbeidet med korset, samarbeidet med kunstneren og etter flere år som sokneprest i Ørland vil jeg hilse til alle lesere av menighetsbladet med det løftet som står nederst på ferdastaven og som dermed bærer hele korset - og våre liv: «Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid.» (Salme 121, 8)

Ola Garli

Sokneprest i Ørland 2007–2020

Andakt

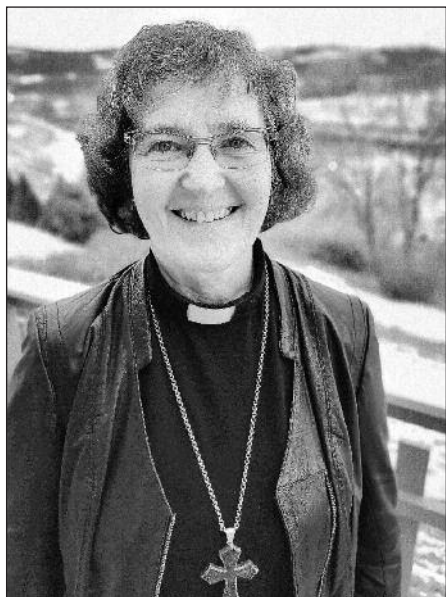
ved Prost Brita Hardeberg «Det Herrens år» 2021

Vi har lagt bak oss et år som har vært annerledes. Koronaen har preget oss langt mere enn de fleste av oss hadde fantasi til å forstå i mars, da landet ble stengt ned. Vi har vært overlatt til krefter vi ikke har hatt oversikt over.

Når jeg snakker med folk nå ved årsskiftet, hører jeg ulike fortellinger om hvordan det er å leve med koronarestriksjoner. Det har vært på godt og vondt. For noen

har koronaen ført til mere familietid, for andre har det blitt større ensomhet. Noen har fått anledning til å gjøre ting de har hatt lyst til lenge, andre har fått altfor god tid etter permittering eller tap av arbeid.

Nå er vi inne i 2021. Vaksinen er kommet og de eldste er i ferd med å bli vaksinert. Vi håper alt skal bli bedre. Likevel, det eneste vi vet om fremtiden, er at vi ikke vil komme tilbake til det som var.

Kirkas budskap i denne tiden er at Gud er her. Midt i vår tid. Gud er solidarisk med oss. Det er interessant å lese Paulus sin tale for Areopagosrådet i Aten, gjengitt i Apostlenes gjerninger kapittel 17. Paulus taler til mennesker som tenker og tror ulikt, men som er opptatt av å høre siste nytt innenfor religion og filosofi. Når han skal forklare for dem hva den nye kristne lære er, snakker han om at Gud er over alle ting og har skapt alle ting og hvert menneske. Denne høyeste Gud er samtidig nær hvert menneske. «Det er i ham vi lever, beveger oss og er til» (Ap.gj 17,28). For oss betyr dette: Midt året vi har lagt bak, midt i den hersens pandemien, finnes Gud like i nærheten av hver og en.

I gamle dager fantes uttrykket «Det Herrens år». Et uttrykk skapt av en livsforståelse der Gud er nær. Hver gang vi er

i berøring med barmhjertighet og kjærlighet, med skaperglede og solidaritet, er vi i kontakt med Gud. Denne livsforståelsen gir meg håp. Jeg tror vi er kalt til å bry oss og til å bry oss om hverandre. Til å skape gode kontaktpunkter. Ta en telefon til noen vi vet sitter alene, stå på for miljøet og jordas fremtid. Slik kan vi leve med utfordringene, og fortsatt ha tillit til fremtiden, i tro på Gud som ser oss. Til inspirasjon, les denne teksten av Göte Strangsjö, gjengitt i Bodvar Schjeldrerups oversettelse i Norsk salmebok nr 363:

Tro ikke Gud er død.

Han er her midt iblant oss,

nær deg lik luften du puster i,

nær deg lik tanken som streifer deg nå.

Tro ikke Gud er død.

Kristus er livets ord og ingen falmet fabel.

Midt i sin gjerning på jorden var han et budskap om frelse og fred.

Kristus er livets ord.

Hverdag og evighet

– vår jord er møteplassen:

Gud ble et menneske blant oss;

Kristus forener himmel og jord,

hverdag og evighet.

alt i kalkun
SOLVANG
GÅRD
 7140 OPPHAUG

The herring house
 of Norway

Grøntvedt Pelagic

9-7142 Ulthaug Norway
 Tel + 47 72 52 30 90

*Som medlem av Norges
 største møbelkjede kan
 vi gi deg de beste tilbud!*

Bohus[®]

GRÖTAN MÖBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

- Kraftfôr for ku og gris
- Kornmottak
- Gjødning
- Sâkorn/Frø

NORGESFÔR
DALEBAKKEN

7140 Opphaug - Tlf. 72 51 30 90 - Fax 72 51 30 99

Vi har produkter fra Fosen, med råvarer fra Fosen, laget av fagfolk i Fosen.

BREKSTAD
SPORT_{A/S}

Alt i sportsutstyr
 Tlf. 72 52 43 10

Ørland
BOKSENTER A.S.

**SVERRE
 PETTERSEN** AS

RØRLEGGJERFORRETNING
 7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

HOVDE HØNSERI
 Ferske egg
 Velkommen!

Telefon
 72 52 42 25

Skogstad
 Optikk

Reklame/Kopisenter/Kantine
 7130 Brekstad
 Tlf. 72 51 65 20

Treverksted
 7160 Bjugn

SAVA AS

Montér Brekstad

bakeribar'n

TELEFON 72 52 50 80 - LIBRA SHOPPING

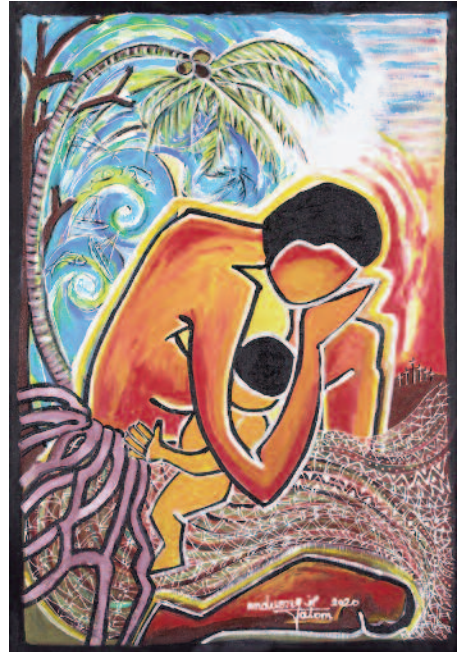
BREKSTAD

KVINNENES INTERNASJONALE BØNNEDAG

Årets bønnedag har som tema «Bygg på fast grunn». Det er innsamling til prosjektlandet Vanuatu, et lite land i Oseania med i underkant av 300 000 innbyggere. Kvinner fra både Ørland og Bjugn menigheter var 5. mars samlet i Hegvik kirke til gudstjenestestund og hyggelig kirkekaffe.

Kvinnedagen representerer et viktig bidrag for å bygge fellesskap og relasjoner mellom kulturer og ulike tradisjoner. I tillegg legger dagen et viktig grunnlag for samhandling om en lang rekke diakonale utfordringer.

Årets illustrasjon «Syklonen Pam 13. mars 2015» er malt av Vanuatus mest kjente kunstner Juliette Pita

Foto: Larisa M. Ross Sagranden

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han har stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! Skynd dere nå av sted og si til disiplene hans: Han har stått opp fra de døde. Og se, han går i forveien for dere til Galilea, der skal dere få se ham. - Nå har jeg sagt dere det. Matt. 28: 5-8

Velkommen til kirke!

28.03.2021 - Palmesøndag - Matt 26,6-13

Ørland kirke kl. 11:00 Daniela Strbkova

01.04.2021 - Skjærtorsdag - Luk 22,14-23 - Jesus innstifter nattverden

Ørland Helses. kl. 11:00 Daniela Strbkova

Austrått fort kl. 19:00 Daniela Strbkova. Utegudstjeneste.

02.04.2021 - Langfredag - Luk 22,39-23,46 - Jesus korsfestes og dør

Storfosna kirke kl. 10:30 Daniela Strbkova

04.04.2021 - 1. Påskedag - Matt 28,1-10 - Jesus står opp

Ørland kirke kl. 11:00 Kristen Skriver Frandsen

11.04.2021 - 2. søndag i påsketiden - Joh 21,15-19 - Jesus møter Tomas

Ingen gudstjeneste

18.04.2021 - 3. søndag i påsketiden - Joh 10,1-10 - Samuel salvar David til konge

Ørland kirke kl. 11:00 Daniela Strbkova. Menighetsårsmøte

25.04.2021 - 4. søndag i påsketiden - Joh 13,30-35

Storfosna kirke kl. 10:30 Daniela Strbkova. Konfirmasjonsgudstjeneste

01.05.2021 - Lørdag 1. mai - Luk 14,12-14

Ørland kirke kl. 11:00 Daniela Strbkova. Konfirmasjonsgudstjeneste

02.05.2021 - 5. søndag i påsketiden - Luk 13,18-21

Ørland kirke kl. 11:00 Daniela Strbkova. Konfirmasjonsgudstjeneste

08.05.2021 - Lørdag

Ørland kirke kl. 11:00 Daniela Strbkova. Konfirmasjonsgudstjeneste
Ørland kirke kl. 13:00 Daniela Strbkova. Konfirmasjonsgudstjeneste

09.05.2021 - 6. søndag i påsketiden - Matt 7,7-12

Ørland kirke kl. 11:00 Daniela Strbkova. Konfirmasjonsgudstjeneste

17.05.2021 - 17. mai - Matt 22,17-22 - Sauen og sølvmynten

Ørland kirke kl. 10:30 Daniela Strbkova

Storfosna kirke kl. 13:00 Daniela Strbkova

23.05.2021 - Pinsedag - Joh 14,15-21 - Disiplene får Den hellige ånd

Ørland kirke kl. 11:00 Kristen Skriver Frandsen

30.05.2021 - Treenighetssøndag - Luk 10,21-24 - Saulus blir kalla til teneste

Ørland kirke kl. 11:00 Daniela Strbkova

06.06.2021 - 2. søn.i treenighetst. - Joh 3,26-30 - Filip og den etiopiske hoffmannen

Ørland stasj.kap. kl. 17:00 Stasjonsprest

13.06.2021 - 3. søndag i treenighetstiden - Joh 1,35-51

Ørland kirke kl. 11:00 Daniela Strbkova.

20.06.2021 - 4. søn. i treenighetstiden - Matt 16,24-27 - Den fattige enkja som gav

Storfosna kirke kl. 10:30

27.06.2021 - 5. søndag i treenighetstiden - Matt 7,21-29 - Forteljninga om Jona

Ørland kirke kl. 11:00 Daniela Strbkova

Det tas forbehold om endringer. Gudstjenestene i Ørland blir kunngjort i Fosna-Folket, på menighetens hjemmeside og på facebook.

Det tas opp takkoffer på de fleste gudstjenester.

Vipps-nummer til Ørland menighet er 120729

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgiver: Ørland Menighet

Bankgiro: 4290 05 08594

Utgiversted: 7129 Brekstad

Grafisk formgivning og trykk:

Fosen Trykkeri as

Redaksjon: Oddbjørn Ingebrigtsen (ansv. red.), Anne-Mari Kristensen, Marit Eide Dahl og Mette Buvarp Dypveit.

INFORMASJON

Returadresse:
Menighetsbladet for Ørland, Pb. 43, 7160 Bjugn

Friluftsgudstjeneste

Søndag 14. februar var det friluftsgudstjeneste ved Ørland kirke med 40 registrerte deltagere. Det var nattverd og kirkecaffe/kakao. Foto: Marit Eide Dahl og Oddbjørn Ingebrigtsen.